

[Knud Lind]

tetsholdning, der får et flertal i Folketinget til at kaste 500 mio. kr. i grams til en flok gamle kommunister, der påstår, at de er blevet demokrater i løbet af 3 måneder.

Selv Europarådet er dog så besindigt, at det først og fremmest vil se, om der kommer frie, demokratiske valg, før det begynder at tænke på optagelse, men i Danmark er der ingen grænser.

Hvem er det, der skal betale? Det vil vi se senere på dagen på den stribe lovforslag, som miljøministeren fremsætter. Det er dansk erhvervsliv, 4.000 virksomheder, som nu skal igennem møllen. Alle skal igennem. Når vi er færdige i dag, er der faktisk kun en eneste minister, der er behov for, og det er miljøministeren, som er blevet enevældig. Man kan sige, at der er kommet en miljømæssig enevælde i Danmark, og det er beklageligt, når man tænker på, at Danmark i forvejen skylder 300 mia. kr. til udlandet. Det er altså lånte fjer, men miljøministeren er bimplende ligeglad med, hvor pengene skal tages fra. Det er, som om de gror op af jorden. Hvor pengene skal komme fra, må andre finde ud af. Man har ikke engang kunnet blive enige om, hvorvidt de skulle tages af ulandsstøtten for slet ikke at tale om – det er næsten et uartigt ord – at foreslå nogle besparelser i Miljøministeriet, hvis man nu endelig vil være så veldædig over for Østlandene.

Som jeg siger i vores betækningsbidrag, betragter jeg dette som et brud på finanslovsforliget; ånden bag forliget er brudt, for så snart vi har været med til at hjælpe regeringen med at spare, har regeringen elementer i sig, der smider om sig med pengene til højre og venstre. Staklerne i Polen og Østtyskland når end ikke at sige, hvad de har behov for, før denne manaregn af guld vælter ned over dem fra Danmark.

Derfor kan jeg på Fremskridtspartiets vegne sige et klart og entydigt nej til dette forslag.

Duetoft (CD):

CD kan støtte de stillede ændringsforslag. Vi finder det rigtigt, at Energistyrelsen er kommet ind. Vi synes, at en stor del af miljøspørgsmålet hænger selvfølgelig sammen med energien, og derfor er vi tilfredse med, at Energistyrelsen er kommet ind.

Om det andet ændringsforslag vil jeg godt sige, at på trods af at vi støtter det, er vi utilfreds

med, at ordningen ikke kunne træde i kraft 1. juli. Vi kan ikke helt forstå, at man opfatter en finanslov så firkantet, at man, når der i Folketingets partier er vilje til at finde dækning på det enkelte ministeriums budget for resten af året, står så fast på, at man ikke må røre én øre og flytte rundt med én øre inden for Miljøministeriets rammer. Det kan vi ikke helt forstå, og vi mener ikke, at den måde, man har administreret finansloven på tidligere, har været så strikt.

Jeg vil gerne give hr. Gade det tilsagn, at hvis SF skulle have lyst til i løbet af foråret at arbejde videre for en tidligere igangsættelse af denne ordning, er vi ikke afvisende over for tanken. Det er noget, vi meget gerne vil se nærmere på.

Nu kommer resten af året til at gå med finansieringsspørgsmålet, og jeg vil gerne starte med at takke miljøministeren for det gode samarbejde, vi hidtil har haft. Hvis miljøministeren ikke havde talt om, at pengene skulle komme fra forsvarsforliget, havde CD nok ikke indtaget den holdning, som vi kom frem til, hvorved forslaget pludselig kom i land. Det er vi godt tilfreds med, så det skal miljøministeren have tak for.

Men så vil jeg også bede miljøministeren om at stoppe snakken om forsvarsforliget, for nu har vi fået det ud af den, vi skulle have. Vi mener nemlig ikke, at pengene skal tages fra forsvarsforliget, ej heller fra ulandsmidlerne. Vi vil gerne se, om der ikke kan findes midler inden for Miljøministeriets egne budgetter eller eventuelt ved miljøafgifter, men det kan vi vende tilbage til. Denne varme tak til ministeren, fordi hun gjorde, at flertallet skiftede.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det minder lidt om en eventyrfortælling, må jeg indrømme. Det var en bemærkning til hr. Duetoft. Jeg vil reflektere lidt over, at selv nogle ikketaktiske bemærkninger åbenbart kan føre til noget fuldstændig andet end det, man egentlig forestiller sig. Det kunne være, man skulle revurdere en hel del ting.

Så vil jeg sige til hr. Trøjborg, som rettelig burde have været den første, at jeg også vil takke for samarbejdet. Jeg er også glad for, at vi kan få det igennem i fællesskab. Det synes jeg er en god ting.

Til hr. Gade vil jeg sige, at regeringen meget gerne ser, at vi undlader at drøfte en række af de detailspørgsmål, som hr. Gade mener er helt